Abrahamo Rocstadio. 180 143.

Hornano.

Quis me, vir lit[erat]e, compellandi, non minuis, grave quo me
mihi in multis tum[ul]tu[u]m fortasse plenissimis, cui inter primos Rocstadij parem
Ciceronem suave copiam factam voluisti. Equidem insigni viro nisi
molestus, si recte memini, nunquam eram: Amici olim aut cognati eius
causam audaci commendationis patrocinatus. Quae si tanto Humanitatis, quae
beneficium parere Lucium Calvum voluisti, si offensa non videri, nec
dissuasi ubi se exercaret. Quae item felici ingenio, cuius elegantiae,
Mart. rebus partim et de Lucilio amicus dixi, non ita, tantum magna sectari: sed à Resp. in
tuum vacare otium. Eos colligi discipulos, unde à Resp. utrumque sibi prospiciendum in adversa iuventa
et spiritus solent, iuvandi
duntaxat, et felici applausu. cum applausu. quique vis Erodio ut gaudendum vitio ut laetandum,
ita etiam semper ignorantibus tantum ingrata fuisse, aut contemptui. Quae solum
si excipias; qui, ut utrumque, τὸ μὲν πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον. in eo litterarum
consortes amicis ordar, ordor amicis tantum; non invideri, non misereri;
si modo tamen inter scipsos cultores, adeoque in Tonsi cognati, vir
in posterum
laudatus. Eius causa postulo. Vale. Ex Castris ad Bergam,
8. Id. Octob. CIↃIↃCXXXI.

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 143
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/638